

Målen T-85/94 (92) och T-85/94 (122) (92)

Eugénio Branco, L.^{da} mot Europeiska gemenskapernas kommission

”Fastställande av rättegångskostnader”

Förstainstansrättens beslut (tredje avdelningen) av den 8 juli 1998 II - 2669

Sammanfattning av beslutet

Förfarande — Rättegångskostnader — Fastställande — Ersättningsgilla kostnader — Begrepp — Omständigheter som skall beaktas — Utgifter för resor och uppehälle för andra personer än parternas advokater — Arvode till en ekonom — Förutsättningar för ersättning (Förstainstansrättens rättegångsregler, artiklarna 91 b och 92.1)

Gemenskapsdomstolarna är inte behöriga att fastställa de arvoden som parterna är skyldiga sina egna advokater utan är endast behöriga att bestämma det belopp upp till vilket dessa arvoden är ersättningsgilla gentemot den part som har förpliktats att ersätta rättegångskostnaderna. Då gemenskapsrätten

saknar bestämmelser av taxekaraktär ankommer det på gemenskapsdomstolarna att fritt bedöma omständigheterna i målet med beaktande av tvistens föremål och art, dess betydelse ur gemenskapsrättslig synvinkel samt svårigheterna i målet, omfattningen av det arbete som domstolsförfarandet har kunnat

föranleda för ombud eller rådgivare som har medverkat i målet och de ekonomiska intressen som parterna har haft av tvisten.

Utgifter för resor och uppehälle för andra personer än den berörde sökandens advokat är inte ersättningsgilla om inte dessa personers närvaro varit oundgänglig för förfarandet. Arvode till en ekonom som sökanden har anlitat kan endast anses som en nödvän-

dig kostnad om ekonomens medverkan var oundgänglig.

Med hänsyn till att gemenskapsdomstolarna fastställer de ersättningsgilla kostnaderna med beaktande av samtliga omständigheter i målet fram till dagen för beslutet, saknas anledning besluta särskilt om de kostnader som parterna har förorsakats med anledning av förfarandet för fastställande av rättegångskostnader.